

[Jesper Simonsen.]

seende af, at man her jager en Lovgivning igennem, uden at faa Lovforslaget tilstrækkelig bearbejdet og underbygget med Oplysninger, er ganske forkert.

Ja, vil man saa sige fra konservativ Side, men nu stilles der jo paa en Maade et helt nyt Forslag, idet Ændringsforslaget fremtræder som et andet Forslag end Regeringsforslaget. Jeg har i mine foregaaende Bemærkninger paavist, at der ikke i Ændringsforslaget, saaledes som det foreligger her, findes noget, som ikke paa et eller andet Tidspunkt har været inddraget i Debatten tidligere om dette Lovgivningsmateriale. Det eneste Ord, som i den Henseende er af ny Dato, er i Virkeligheden Ordet „utilbørlig“. I øvrigt er alle de Begreber, man arbejder med, og de Tanker, der ligger i Lovforslaget i Retning af Forebyggelse af visse Misbrug, ikke andet eller mere end det, som paa et eller andet Tidspunkt under Behandlingen i den forudgaaende Tid har været fremme og har været gennemdrøftet.

Fra konservativ Side har man hidtil indtaget det Standpunkt ganske at afvise en saadan Lovgivning; man har, som det ogsaa er udtrykt fra konservativ Side, stillet sig principielt derimod. Men nu, da der indenfor Udvalget er samlet et stort og stærkt Flertal om Ændringsforslaget, melder det konservative Folkeparti sig pludselig til Arbejdet. Dette er jo ikke et enkeltstaaende Tilfælde, det er, saa vidt jeg kan skønne, Udslag af en ny politisk Strategi, om jeg saa maa sige. Fra konservativ Side har man — det gælder Militærspørgsmaalet, og det gælder altsaa her og enkelte andre Steder — valgt dette, først ganske at afvise de Lovforslag, som er fremme til Forhandling, for derefter, naar man ser, at Muligheden for Gennemførelse er nærliggende, at melde sig til Deltagelse i Arbejdet.

Jeg tror ikke, det er nogen videre god Fremgangsmaade, den minder lidt for meget om, at man stiller sig meget foragtende overfor Køretøjet og erklærer, at man under ingen Omstændigheder vil have med det at gøre, for derefter, naar Køretøjet er kommet i Gang, at trave bagefter med Admodning om at komme med. Jeg kan ikke lade være at erindre de ærede konservative Medlemmer om et Vers af Jeppe Aakjær, som i Anledning af Mads Tammesens Marens Vanskæbne giver følgende almindelige Raad:

Husk endle, I Piger, i Træsko og Skow:

Der tæskes, imen, der er nøj o æ Low;

der kommer de Dage — ja det ved

Worherr,

da I vil ha alle, men ingen ha jer.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Olav Olsen: Det Ændringsforslag, der her er stillet af Venstre, har faaet en Form og et Indhold, som jeg havde haabet at alle Partier, ogsaa det konservative Folkeparti, havde kunnet give deres Tilslutning. Det konservative Folkeparti vil jo ogsaa være med til at bekæmpe økonomiske Misbrug som Følge af Prisaftaler, og jeg kan derfor ikke forstaa, at det ikke kan gaa med til et Forslag, der er affattet som dette.

Jeg maa sige, at jeg kan heller ikke forstaa, at Industriraadet kan indtage den Stilling, det gør i den Skrivelse, det har sendt os, som findes aftrykt som Bilag 2 til Betænkningen, hvor der siges, at Industriraadet ikke kan anerkende denne Form for Lovgivning som berettiget og rigtig, men endvidere siger, at de gerne gaar med til en Lovgivning, der modvirker økonomisk Misbrug af Prisaftaler. Det, Industriraadet forlanger, er, at de ikke skal have en særlig Lovgivning, men at de stilles lige med alle andre. Det mener jeg de opnaar ved dette Lovforslag, og derfor forstaaer jeg ikke, at man fremdeles kan være imod dets Affattelse.

Naar man nu før hørte den ærede Ordfører tale, er det noget, vi fra Venstres Side kun kan anerkende, at man saa uforbeholdent gaar ind for disse Tanker og det, vi har nedlagt i dette Ændringsforslag. Men naar den ærede Ordfører siger, at det er omtrent det samme som det, Ministeren har foreslaaet i det af ham forelagte Lovforslag, maa jeg sige, at Titelen er den samme, og Formalsparagraffen er ogsaa i alt væsentligt den samme, men ellers er Affattelsen af en helt anden Art, og Karakteren af den Virksomhed, der vil komme ud af det, er ogsaa af en helt anden Art.

Venstre er gaaet ind for, at det Udvalg, som skal kunne modtage Klager over Prisaftaler, skal bestaa af en Højesteretsdommer, udpeget af Præsidenten i Højesteret, en Landsdommer, udpeget af Præsidenten i Østre Landsret, og et Medlem udpeget af Præsidenten i Sø- og Handelsretten, som jeg maa gaa ud fra vil blive en Mand, der har Forstaaelse af Erhvervslivets Kaar og Virkemaader. Det, dette Udvalg faar til Opgave, er en foreløbig Bedømmelse af, hvilke Sager der skal føres frem for Retten til Afgørelse. Man kan for det første ikke sige, at det er et Udvalg, der er afhængigt til nogen Side, og man kan heller ikke sige, at det er et